

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Ombudsmanul invocă motive întemeiate pe mai multe erori de drept.

În primul rând, acesta apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că o simplă încălcare a principiului diligenței este suficientă pentru stabilirea unei încălcări suficient de grave. Ombudsmanul apreciază că această teză a Tribunalului nu este în conformitate cu jurisprudența în materia răspunderii extracontractuale, care ar impune să fie stabilită o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor și care ar sublinia că criteriul decisiv care permite să se considere că această condiție este îndeplinită este cel al nerespectării vădite și grave de către instituția în cauză a limitelor impuse puterii sale de apreciere. Tribunalul ar omite să ia în considerare caracteristicile specifice ale funcției Ombudsmanului, îndeosebi faptul că acesta dispune de o marjă foarte largă de apreciere în desfășurarea anchetelor.

În al doilea rând, Ombudsmanul contestă de asemenea modul de interpretare de către Tribunal a faptului că, atunci când efectuează o anchetă, iar o instituție îi furnizează o explicație care i se pare convingătoare, acest lucru nu îl scutește de răspunderea de a se asigura că faptele pe care se bazează această explicație sunt dovedite, îndeosebi atunci când explicația constituie singurul temei al constatării de către acesta a inexistenței unui caz de administrare defectuoasă. Ombudsmanul apreciază astfel că instituțiile sunt obligate să îi furnizeze date corecte și că este deci legitim ca el să își întemeieze concluziile pe informațiile care îi sunt transmise, atât timp cât nu există alte elemente care să poată pune la îndoială fiabilitatea informațiilor transmise. Din acest punct de vedere, Ombudsmanul susține că nu avea nici un motiv să se teamă că informațiile transmise nu corespundeau situației de fapt.

În al treilea rând, deși Ombudsmanul împărtășește constatarea Tribunalului, potrivit căreia anumite răspunsuri ale Ombudsmanului au fost formulate într-un termen nerezonabil, Ombudsmanul contestă faptul că această încălcare a dreptului Uniunii care îi este imputabilă poate fi calificată drept suficient de gravă. Prin urmare, nu poate fi angajată răspunderea extracontractuală a Uniunii.

În al patrulea rând, Ombudsmanul apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a dat nicio explicație cu privire la calificarea drept prejudiciu moral a atingerii aduse încrederii doamnei Staelen în serviciul Ombudsmanului.

În ultimul rând, Ombudsmanul contestă existența unei legături de cauzalitate între nelegalitățile care îi sunt imputate și pierderea de către doamna Staelen a încrederii în serviciul acestuia.

**Recurs introdus la 7 iulie 2015 de Claire Staelen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra)
din 29 aprilie 2015 în cauza T-217/11, Staelen/Ombudsmanul European**

(Cauza C-338/15 P)

(2015/C 294/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Claire Staelen (reprezentant: V. Olona, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Ombudsmanul European

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 29 aprilie 2015, pronunțată în cauza T-217/11 (Staelen/Ombudsmanul European);
- prin urmare, admiterea cererii recurente privind repararea prejudiciului moral suferit ca urmare a acțiunilor întreprinse împotriva sa, până la concurența unei sume estimate de recurentă la 50 000 de euro;

- pronunțarea unei hotărâri în conformitate cu concluziile formulate de recurentă în primă instanță, cu excepția cererii sale de reparare a prejudiciului material;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața ambelor instanțe.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șase motive în susținerea recursului, întemeiate în același timp pe erori de drept și pe denaturarea situației de fapt.

În primul rând, recurenta apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, precum și o denaturare a situației de fapt considerând că recurenta ar fi refuzat ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului. Tribunalul ar fi denaturat de asemenea obiectul plângerii.

În al doilea rând, ea susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a interpretat în mod eronat articolul 228 TFUE, precum și Decizia 94/262 ⁽¹⁾, lipsindu-le de efect util.

În al treilea rând, ea arată că Tribunalul a denaturat situația de fapt în privința discriminării ca urmare a înscrierii pe lista de candidați eligibili.

În al patrulea rând, ea impută Tribunalului că a denaturat situația de fapt și a săvârșit o eroare de drept considerând că Ombudsmanul nu și-a încălcat obligația de transparență și de diligență.

În al cincilea rând, ea reproșează Tribunalului că a înlăturat aplicarea deciziei Președintelui Parlamentului European din 23 februarie 2003, precum și codul bunei conduite administrative.

În ultimul rând, ea consideră că Tribunalul a reținut în mod eronat că Ombudsmanul nu avea obligația de a examina distrugerea integrală a dosarului de concurs al acesteia.

⁽¹⁾ Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (JO L 113, p. 15, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 132).

Recurs introdus la 10 iulie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 29 aprilie 2015 în cauza T-470/11, Total și Elf Aquitaine/Comisia

(Cauza C-351/15 P)

(2015/C 294/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka și F. Dintilhac, agenți)

Celelalte părți din procedură: Total SA, Elf Aquitaine SA

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 29 aprilie 2015, pronunțată în cauza T-470/11;
- declararea inadmisibilității acțiunii formulate în fața Tribunalului;
- obligarea intimatelor la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii în primă instanță.